

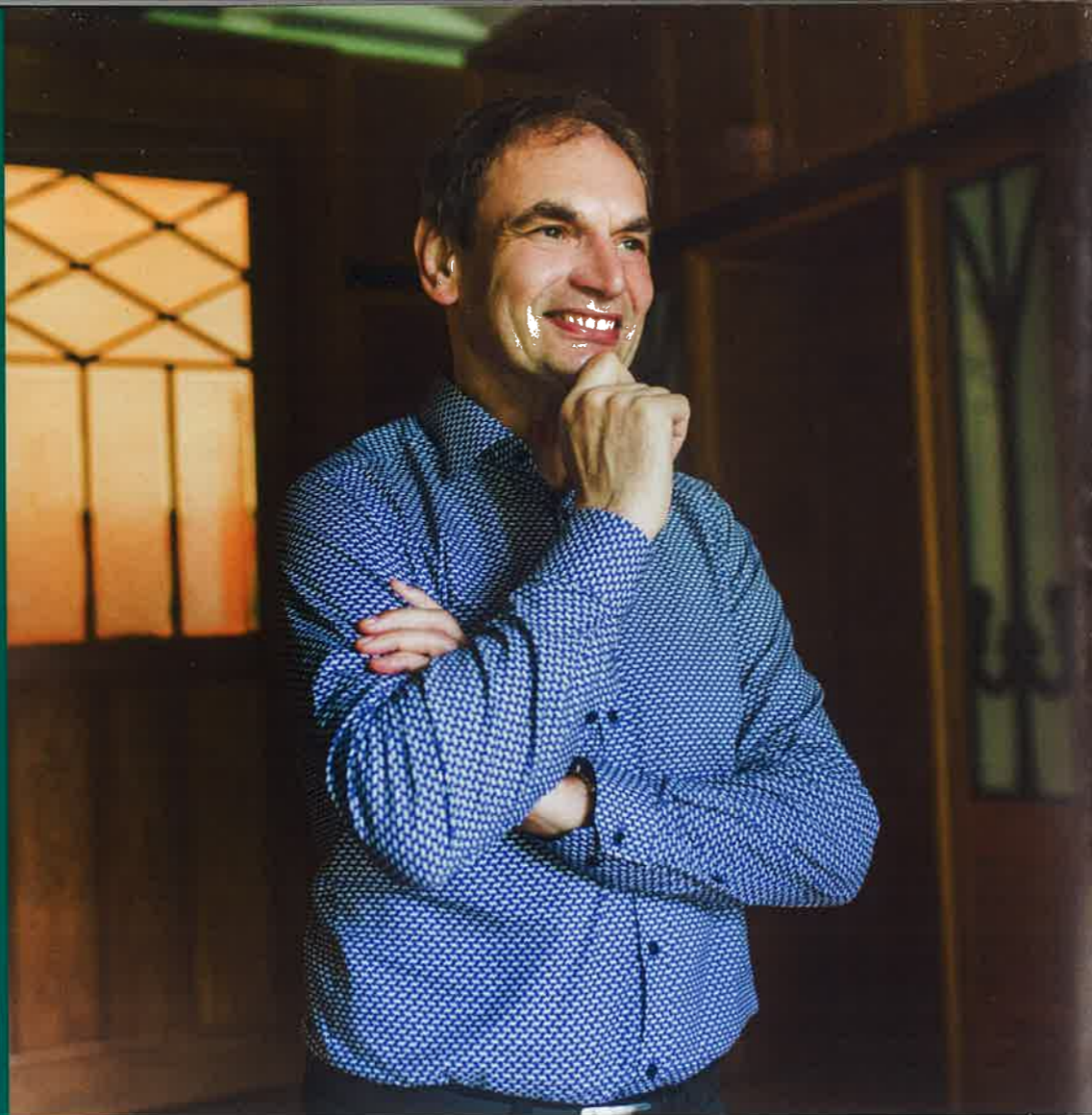

8 Sport
je můj život

12 Promalujme
se k radosti!

16 Místo ústavu
domov

Stanislav Martinec, zakladatel společnosti Koma Modular, stojí nohama pevně na zemi, ale hlavu má v oblacích. „Když chce být člověk úspěšným podnikatelem, měl by mít Gándhího vytrvalost, organizační schopnosti Bati, vizionářství Leonarda da Vinciho či Čapka a Jobsův smysl pro design,“ říká s úsměvem

Stanislav Martinec:

Podnikání je o službě Měli bychom tvořit lepší svět

„Nejlepší lodě nedělají ti, co mají návody. Nejlepší lodě dělají ti, co milují dálky. Já jsem ty návody na mnoho věcí taky neměl, ale snil jsem o nich. Návody jsem postupně vytvořil. Když jsem si povídal se starými baťovci, tak jsem o podnikání ve světě snil. A když se tam po letech ocitnete, naplní vás to štěstím a dodá obrovskou energii.“ Tak nám odpověděl zkušený podnikatel a vizionář Stanislav Martinec, majitel úspěšné cirkulární společnosti Koma Modular, na otázku, co by vzkázal mladým lidem, kteří se dnes rozhodují o svém povolání. A dodal: „Hlavně, ať se nevzdávají svých snů.“

Maminka a Baťa

Letos to bude třicet let, co jste založil svou firmu a dovedl ji postupně k mezinárodním úspěchům. Ale začněme od začátku. Kde se ve vás vzalo to odhodlání? Jaký byl váš vzor?

Vzorů mám hned několik. Ale na prvním místě bych jmenoval svou maminku. I když je jí už osmaosmdesát, stále zůstává mým největším životním vzorem. Jsem jí vděčný, že mám neutuchající touhu a energii přemýšlet o věcech, měnit je, vstupovat do nich. Naučila mě, ať se nikdy nevzdávám! A také tomu, že mám být vždycky čestný a pravdomluvný a pomáhat ostatním. Ona to nám dětem nejen říkala, ale hlavně se tím řídila! Neměla lehký život, byly jsme čtyři děti, někdy to bylo hodně komplikované. Ale byli jsme šťastná rodina a jsme i nyní.

Jak jste se dostal k technice?

Byl jsem třetí kluk a nebylo na mě tolik času. Možná to byla ta výhra. Vždycky mě bavila matematika, fyzika, měl jsem blízko k technice. Jezdil jsem od nás z Vizovic do tehdejšího Gottwaldova (Zlína) na průmyslovku. To město mě nadchlo. Baťovský duch byl cítit všude. A já jsem se toho nemohl nabažit. Procházel jsem se kolem baťovských staveb a snil... Hltal jsem všechno, co jsem se o Baťovi dozvěděl, mluvil s pamětníky. Dodnes ho považuji za největšího podnikatele na světě a hrdě říkám, že jsem baťovec tělem i duší.

Z průmyslovky jsem šel do Ostravy na Vysokou školu báňskou (nyní Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava) studovat obor manipulace s materiálem a robotizace. Ale vždycky jsem se zajímal o spoustu dalších věcí, například o design.

Baťovský duch vás nejspíš poháněl podnikat za hranice, vidíte? Ale to zase předbýváme.

Ano, je to tak. Fenomén Baťa mě asi ovlivnil ve všem. Už od patnácti se stále zajímám o všechno kolem něj. Obdivuji jeho osobnost – vůli, zásadovost, systematickosti, výdrž, spolehlivost, dravost a tak bych mohl s výčtem pokračovat. Být hrdý na svůj kraj, na to, že jsem Čech, nebat se jít do světa. Fascinuje mě nejen to, jak budoval své firmy, ale třeba i jeho náročný, a přitom férový přístup k zaměstnancům.

Učil jsem se i z jeho technického odkazu. Například při koncipování měst využíval principu modularity. Dodnes jsem nepřišel na to, z čeho odvodil základní modul 6,15 krát 6,15 metru, z něhož vycházel koncept baťovských staveb, který umožnil šetřit zdroje a materiál. Naše firma navázala

na jeho myšlenky a díky současným technickým vymoženostem a úrovni vědění moduly materiálově a prostorově obohatila a rozpohybovala. Český pavilon na Expu 2015 v Miláně, který jsme navrhli a nyní nám slouží jako firemní sídlo, chápu jako poctu tomuto geniálnímu podnikateli.

Slušovický kapitalismus

Vraťme se ještě v čase. Kam jste zamířil po škole?

Vyhlédl jsem si na tu dobu velmi progresivní agrokombinát Slušovice. Tehdy se mu přezdívalo „socialistický zázrak“. Fungovalo to tam totiž už za socialismu tak trochu kapitalisticky. Vedli nás k samostatnosti, k tomu, abychom o práci přemýšleli, přicházeli s inovacemi. František Čuba, který byl v čele tohoto družstva, nám otevřel svět vyspělých technologií, přijížděly k nám návštěvy i z dalekého světa, třeba z Japonska. Tehdy jsem měl pocit, že tam koluje baťovská krev. Například když jsem tam jako pětadvacetiletý nastoupil, dostal jsem mentora, staršího zkušeného člověka, který mi pomáhal. Dodnes se některými jeho radami řídím. I když s diplomem, musel jsem nejprve projít dělníckými profesemi: přebíral jsem shnilá jablka na pásu, pak jsem ohrnoval kravám rošty, pytlouval nějaké směsi... Až potom jsem se dostal ke své práci a později i na pozici ředitele. Museli jsme tam velmi intenzivně pracovat, měli jsme za výsledky odpovědnost. Dá se tedy říci, že když po roce 1989 začalo u nás opravdové podnikání, byl jsem dobře připravený.

Hurá, jdeme podnikat

A jak to tedy bylo s počátky Komy?

Měl jsem obrovské odhodlání a chuť začít podnikat, nechyběla mi ani odvaha. A taky podpora mé ženy. To bylo asi na začátku to nejdůležitější. Pronajali jsme si ve Vizovicích areál bývalého JZD, na splátky nakoupili stroje. Na budování firmy padla i skoro celá naše novomanželská půjčka. Začátky byly divoké. Všechno jsme se

Koma Modular s.r.o.

Společnost založená ve Vizovicích vyvíjí, vyrábí, prodává a pronajímá ekologické modulární stavby z prefabrikovaných materiálů. Během několika let se z lokálního výrobce vypracovala v exportéra do zemí několika kontinentů. V jejím produktovém portfoliu jsou stavby pro občanskou a krizovou vybavenost i speciální moduly. Je nositelem titulů Firma roku, Český lídr, Štítky českého byznysu, Exportér roku, Inovační firma a Slušná firma. Aktuálně zaměstnává 262 pracovníků a její loňský roční obrat činil 838 milionů korun.

▼ Vlevo pavilon, který Koma Modular navrhla pro Expo 2015 a nyní slouží jako její firemní sídlo. Vpravo budova Vývojového inovačního centra modularity, které je mozkovým trustem inovací společnosti

> „Kdo si rozumí při tanci, rozumí si i v životě,“ tvrdí Stanislav Martinec. On a jeho paní tanec milují

> v Hlava a srdce Komy Modular je také nadšeným sportovcem. Na Jizerské padesátce nemůže chybět

Moje cesta je hledání, jak ulehčit lidem život.

> Loni obdržela Koma Modular prestižní ocenění Red Dot Award za designový modul Fashion Line Relax

učili za pochodu. Třeba i jazyky, protože jsme chtěli vyvážit na Západ, a ze školy jsme uměli jen rusky. Do toho se nám narodily dcerky.

Ale stálo to za to. Když se ohlédnete, máte být na co pyšní. Za těch třicet let jste už vyrobili sedmdesát tisíc svých modulů, takže byste vlastně mohli postavit celý Zlín. A exportujete prakticky do celého světa. Také vás neomrzelo stále vymýšlet, jak své produkty vylepšit a jak jim dát nový účel.

Víte, posláním naší firmy je pomáhat lidem a obohacovat svět. Myslím, že tak by měli dnes uvažovat všichni podnikatelé. Není to v rozporu s podnikatelskými principy a sám jsem rád, že v Komě už to dlouho platí. Samotný produkt v podobě mo-

dulárních staveb reaguje na současnou dobu, kterou charakterizuje neustálá změna a odklon od prvoplánového luxusu. Modularita zjednodušuje lidem život, modulární stavby jsou přemístitelné a šetří finanční zdroje i životní prostředí.

A naše výrobky testujeme sami na sobě. Například v jednom z modulů jsme dlouho bydleli na zahradě, když jsme rekonstruovali náš baťovský domek. Baťovský proto, že ho skutečně postavil Tomáš Baťa. Ve Zlíně, a nejen tam, je podobných domků hodně a dosud ideálně splňují naši představu o bydlení.

Zodpovědnost za svět, ve kterém žijeme

Stavebnictví patří mezi odvětví, která nejvíc znečišťují životní prostředí, a pro svou činnost odčerpává z přírody materiály, jichž je stále větší nedostatek. O Komě se ví, že právě toto chce svými moduly změnit. Jaké máte další nápady?

Představuji si, že v blízké budoucnosti se objeví modulární domy, které porostou nebo se zmenší podle počtu členů rodiny. Šetrně se ukotví do zkulturnovaného podkladu, aby co nejméně narušily přírodu. Tak zmizí nevyužité prostory a brownfieldy. Dokážeme navrhnout nové koncepty továren, které se budou stěhovat za lidmi, nebo koncipovat model modulární továrny k pronájmu, v němž by si mohli začínající podnikatelé vyzkoušet reálnost svého byznysového záměru. Uplatnění modularity jde napříč obory. Plánujeme třeba výrobu vertikálních zemědělských farem šetřících vodu a energii a vypracovali jsme projekty mobilních továren, které bychom mohli dodávat například na Střední východ a do Afriky.

Ale nepřemýšlím pouze o modulárních stavbách. Například v poslední době jezdím často do Senegalu, kde se podílíme na výstavbě regionálních letišť. A jak tou zemí projíždím, mám spoustu nápadů, jak jejím obyvatelům ulehčit život, vytvořit pracovní příležitosti, aby se jim tam dobře žilo a nemuseli uvažovat o emigraci. Například jsem si všiml, že zhruba polovinu ovoce a zeleniny vyhazují. Neumí ji totiž konzervovat či jinak uchovat. Vzpomněl jsem si na své zkušenosti ze Slušovic, kde jsme vyráběli koncentráty, šťávy, marmelády. Představuji si modulární pracoviště, v nichž by suroviny zpracovávali. Drobné dílny. Už jsme rozjeli první úvahy. Projekty šité na míru. Pokud se to povede, budu mít radost.

Text: Jana Jenšíková a Věra Vortelová
Foto: archiv S. Martince a společnosti Koma Modular

Jan Schmid

Předsedou poroty je tvůrce a zakladatel Studia Ypsilon Jan Schmid

Do projektu Srdce s láskou darované se mohou dále zapojit:

Martin Dejdar

Petr Vacek

Jan Jiráň

Jiří Lábus

Jan Onder

Pavel Nový

Jana Synková

Petr Vršek

Jedno z předních českých divadel je tu s námi už 59 let!
A je také patronem našeho projektu Srdce s láskou darované.

Srdce
s láskou darované